

Arrest

nr. 218 416 van 18 maart 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Rootenstraat 21/20
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 25 januari 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 januari 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 februari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat T. MOSKOFIDIS en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Cerrik en bent u Albanees staatsburger. Eind september of begin oktober 2018 passeerde u in het verlaten Kodrat e Uzinës nadat u in de buurt enkele foto's had genomen. Toevallig kruiste u vier mannen gekleed in blauwe kledij die geleek op het uniform van de speciale RENEA-politietroepen. Ze hadden net twee mannen neergeschoten. U zag hun lijken – u vermoedde dat ze dood waren – op de grond liggen. De mannen spraken onder elkaar in een vreemde taal, die op het Russisch leek. U werd in het Albanees aangesproken door een man die u vroeg wat u daar deed. Uw fototoestel werd in beslag genomen, de geheugenkaart werd vernietigd en uw identiteitsdocumenten werden nagekeken. Er werd u gevraagd

om in een combi te stappen, waar u één van de mannen hoorde telefoneren en waarbij er informatie over u werd opgevraagd. Daarna zeiden de mannen onder elkaar dat ze alles met u konden doen. Er werd u gezegd dat u over hetgeen u had gezien met niemand mocht spreken, dat, indien u met de politie zou spreken, uw familie de gevolgen zou dragen en dat u gewoon uit Albanië moest verdwijnen. Sindsdien nam u zich voor om naar Ierland te vertrekken. Daarom regelde u een vals identiteitsbewijs, sloot u een lening af en kocht u een ticket. Drie dagen voor uw vertrek uit Albanië was u met uw moeder in Tirana. Toen u in een shoppingcenter naar het toilet ging, werd u plots door één van de vier mannen die u een tiental dagen daarvoor had betrapt op het plegen van twee moorden gevat en tegen een muur geduwd. Hij vroeg u of u zich hem herinnerde. U zei dat u het voornemen had opgevat om Albanië te verlaten en toonde uw ticket. Daarop liet hij u gaan. Deze gebeurtenis sterkte u in uw voornemen om Albanië te verlaten. U vertrok naar Ierland op 5 november 2018 via België, waar u met een valse Italiaanse identiteitskaart werd tegengehouden. U verzocht daarom in België op 7 november 2018 om internationale bescherming. U verklaarde uit vrees vermoord te worden niet naar Albanië te kunnen terugkeren. In uw administratieve dossier steken een kopie van uw paspoort, uw identiteitskaart, uw rijbewijs en uw vliegticket.

Tegen de initiële weigeringsbeslissing van het Commissariaat-generaal d.d. 12 december 2018 ging u in beroep. In zijn verzoekschrift schreef uw advocaat dat er voor slachtoffers van georganiseerde misdaad geen beschermingsmogelijkheden in Albanië zijn. Hij voegde ter ondersteuning van zijn argumentatie twee rapporten toe, met name het "Albania 2018 Crime and Safety Report" en het "Amnesty International Report 2017/2018" voor Albanië, toe. Hij citeerde tevens uit de "COI Focus Albanië: Algemene situatie", d.d. 27 juni 2018. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vernietigde op 9 januari 2019 de op 12 december 2018 door het Commissariaat-generaal genomen weigeringsbeslissing, omdat de informatie betreffende de situatie in Albanië waarop deze beslissing steunde niet aan het administratief dossier was toegevoegd.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient voorts geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend.

Er dient vooreerst te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde gemeenrechtelijke en interpersoonlijke problemen met vier onbekende mannen die in een donkerblauw uniform gekleed waren (de uniformen geleken op die van de speciale RENE-afdeling, maar u veronderstelde dat het niet-Albanese criminelen waren) geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Uw problemen waren immers uitsluitend te wijten aan het feit dat u op het verkeerde moment op de verkeerde plaats was waardoor u getuige was van de moord op twee mannen. U verklaarde uitdrukkelijk noch met de Albanese autoriteiten, noch met andere medeburgers (behalve die vier onbekende personen) problemen gehad te hebben. In dit verband kan overigens volledigheidshalve toegevoegd worden dat de outfit van de RENE-politietroepen niet blauw maar zwart is (CGVS, p. 2-4; p. 8-9). Er dient voorts opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor de door u aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor u sprake zou zijn van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Internationale bescherming kan slechts worden toegekend wanneer blijkt dat alle nationale beschermingsmodaliteiten, waarvan redelijkerwijze kan worden verwacht dat men hierop eerst een beroep doet, uitgeput zijn. Dit is hier evenwel niet het geval. U verklaarde immers nooit klacht te hebben ingediend bij de politie. Uw motivatie om dit niet te doen, met name dat u angst had omdat uw belagers u gezegd hadden dat, indien u klacht zou indienen, u en uw familie hetzelfde lot zouden ondergaan als de twee gedode mannen (CGVS, p. 7-9), kan uw nalaten ter zake geenszins rechtvaardigen. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien

de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt bovendien dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te verwachten nationale mogelijkheden tot het verkrijgen van hulp en/of bescherming van de in Albanië opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u de enige overgebleven uitweg was.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd aan uw administratieve dossier toegevoegd. Bovendien wijst het Commissariaat-generaal erop dat het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk “de bewijslast op de verzoeker rust”, van toepassing is bij het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming (UNHCR, Handbook on procedures and criteria for determining refugee status, Genève, 1979, p. 51, § 196). Hoewel het begrip ‘bewijs’ in dit verband met soepelheid moet worden geïnterpreteerd, moet de verzoeker de autoriteit er niettemin van overtuigen dat hij daadwerkelijk voldoet aan de voorwaarden om de status die hij eist, te genieten. In casu legde uw advocaat in zijn verzoekschrift twee rapporten neer en verwees hij tevens naar enkele passages en citaten uit de “COI Focus Albanië: Algemene situatie”, d.d. 27 juni 2018. Hoewel deze informatie erop gericht is de informatie van het Commissariaat-generaal in verband met de doeltreffendheid van de bescherming vanwege de Albanese autoriteiten in vraag te stellen, wijst het Commissariaat-generaal erop dat een verwijzing naar algemene informatie geenszins volstaat om aan te tonen dat er in Albanië geen doeltreffende bescherming zou zijn vanwege de autoriteiten voor ieder persoon. Het is aan de verzoeker om in concreto en in zijn specifieke geval aan te tonen dat er, in het licht van deze informatie en van de aangebrachte feiten, wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bestaat, quod non in casu. Zoals reeds aangestipt, kan internationale bescherming immers slechts worden toegekend wanneer blijkt dat alle nationale beschermingsmodaliteiten, waarvan redelijkerwijze kan worden verwacht dat men hierop eerst een beroep doet, uitgeput zijn. Herhaald kan worden dat u nooit klacht bij de politie indiende. Nochtans is de bedoeling van het indienen van een klacht precies bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Er kan daarnaast worden vastgesteld dat de conclusie van uw advocaat dat er in Albanië geen afdoende beschermingsmogelijkheden zijn gebaseerd is op een selectieve lectuur van de neergelegde rapporten. Zo blijkt uit het “Albania 2018 Crime and Safety Report” weliswaar dat georganiseerde misdaad een zorg blijft voor de meeste Albanese. In hetzelfde rapport staat echter eveneens te lezen dat de ordehandhaving en de veiligheidsinstellingen de afgelopen jaren verbeterd zijn en dat de politie in Albanië zichtbaar aanwezig is. Vooral inzake de training van de politie inzake georganiseerde misdaad is er verbetering. Uit de in het rapport van Amnesty International opgenomen verwijzing naar problemen van voor het jaar 2000 valt geenszins af te leiden dat er actueel geen of onvoldoende

beschermingsmogelijkheden zouden zijn. Dat journalist Elvi Fundo in maart 2017 werd aangevallen en dat Erven Hyseni in 2017 werd doodgeschoten, zoals uit het rapport van Amnesty International blijkt, wordt geenszins betwist. Naar aanleiding van deze aanval werd er door de autoriteiten echter telkens een onderzoek geopend. In de zaak van Elvi Fundo werd er zelfs een vermoedelijke dader opgepakt. Tot slot blijkt uit de door het Commissariaat-generaal gepubliceerde COI Focus niet alleen dat er in Albanië veel corruptie is en dat de autoriteiten er niet steevast in slagen om de criminele netwerken achter drugsplantages en –handel op te doeken, maar blijkt tevens, zoals hierboven ook werd opgemerkt, dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen en dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Volledigheidshalve kan, net zoals hierboven reeds werd opgemerkt, nog in herinnering worden gebracht dat, hoewel de staat verplicht is doeltreffende bescherming aan zijn burgers te bieden, deze verplichting niet absoluut is en dit niet kan worden begrepen als een resultaatsverbintenis (RvV nr. 190.522 van 8 augustus 2017). Zo houdt het begrip doeltreffende bescherming in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet niet in dat er op het grondgebied van het land geen machtsmisbruik mag worden vastgesteld maar moet dit worden begrepen als de verplichting voor deze staat om alles in het werk te stellen om deze feiten te voorkomen of te vervolgen en te bestraffen (CCE, arresten nr. 76466 van 5 maart 2012 en nr. 91669 van 19 november 2012). Met andere woorden, het feit dat de autoriteiten in bepaalde omstandigheden hun bescherming niet volledig konden garanderen, betekent niet dat deze bescherming in het algemeen en in uw geval in het bijzonder niet doeltreffend is. Aangezien Albanië een beschermingssysteem heeft ingevoerd en het niet blijkt dat u er geen toegang toe kunt hebben, dient u te bewijzen dat u persoonlijk niet in staat was u te beroepen op doeltreffende bescherming vanwege uw autoriteiten, hetgeen u, zoals hierboven werd aangegeven, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Aan uw identiteit en nationaliteit wordt niet getwijfeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van artikel 3 EVRM, van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

2.2.1. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoekende partij in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM is dan ook niet aan de orde.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen enkel de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die

in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel dient dan ook vanuit dit oogpunt te worden onderzocht.

2.2.3.1. Verzoekende partij betoogt onder verwijzing naar de bijlage 2 bij het verzoekschrift, *“Albania 2018 Crime and Safety Report”*, en naar informatie van verwerende partij zelf dat de georganiseerde misdaad nog steeds een zorg blijft voor de Albanezen, dat corruptie er nog steeds algemeen verspreid is en dat de Albanese autoriteiten er wel in slagen drugsplantages te detecteren en vernietigen, doch er niet in slagen de bendes achter deze plantages te identificeren en dat de opvolging door het gerecht in deze onderzoeken vaak niet is gegarandeerd. Tot slot citeert verzoekende partij navolgende passus uit het als bijlage 3 bij het verzoekschrift gevoegde *“Amnesty International Report 2017/18: The State of the Worlds Human Rights – Albania”*:

“Er werden geen maatregelen genomen om het lichaam van Remzi Hoxha te vinden, een Macedonische Albanees die in 1995 door de National Intelligence Service officials met geweld was verdwenen. Er werd geen vooruitgang gemeld in de opgraving van de overblijfselen van ongeveer 6000 mensen die tussen 1945 en 1991 waren verdwenen.

Fysieke aanvallen tegen onderzoeksjournalisten werden gepleegd door georganiseerde criminelen of eigenaren van privébedrijven.

In maart werd journalist Elvi Fundo in de hoofdstad Tirana verslagen door aanvallers die vermoedelijk geassocieerd werden met georganiseerde misdaad. In juni werd tv-kanaaleigenaar Erven Hyseni samen met een overheidsfunctionaris doodgeschoten in Vlora.”

2.2.3.2. De Raad wijst er vooreerst op dat verwerende partij de aanwezigheid van corruptie in Albanië bevestigt en aangeeft dat nog verdere inspanningen moeten worden geleverd ter bestrijding van de georganiseerde misdaad. Het loutere feit deze beide elementen te herhalen die weldegelijk door verwerende partij worden erkend en opgenomen in haar motivering doet niet de minste afbreuk aan het geheel van de motivering waarop verwerende partij haar beslissing steunt.

Verder kan door de Raad niet worden ingezien hoe het niet terugvinden van lichamen van tijdens de vorige eeuw verdwenen personen enig verband vertoont met de door verzoekende partij voorgehouden problemen die zich situeren anno 2018. Ook is de verwijzing naar aanslagen op journalisten en media-eigenaars irrelevant daar verzoekende partij dit profiel niet heeft. Immers geeft verzoekende partij bij de “verklaring DVZ” (administratief dossier, stuk 14, vraag 12) zelf aan “bediende/medewerker (berdrijf, winkel, horeca)” te zijn.

Met voormelde loutere verwijzing naar de nog bestaande corruptie en moeilijk te bestrijden georganiseerde misdaad en met het aangehaalde citaat brengt verzoekende partij bovendien niet de minste concrete weerlegging aan van de navolgende motivering van verwerende partij bij de bespreking van de door verzoekende partij reeds eerdere bijgebrachte bijlagen 2 en 3 bij het verzoekschrift:

“Er kan daarnaast worden vastgesteld dat de conclusie van uw advocaat dat er in Albanië geen afdoende beschermingsmogelijkheden zijn gebaseerd is op een selectieve lectuur van de neergelegde rapporten. Zo blijkt uit het “Albania 2018 Crime and Safety Report” weliswaar dat georganiseerde misdaad een zorg blijft voor de meeste Albanezen. In hetzelfde rapport staat echter eveneens te lezen dat de ordehandhaving en de veiligheidsinstellingen de afgelopen jaren verbeterd zijn en dat de politie in Albanië zichtbaar aanwezig is. Vooral inzake de training van de politie inzake georganiseerde misdaad is er verbetering. Uit de in het rapport van Amnesty International opgenomen verwijzing naar problemen van voor het jaar 2000 valt geenszins af te leiden dat er actueel geen of onvoldoende beschermingsmogelijkheden zouden zijn. Dat journalist Elvi Fundo in maart 2017 werd aangevallen en dat Erven Hyseni in 2017 werd doodgeschoten, zoals uit het rapport van Amnesty International blijkt, wordt geenszins betwist. Naar aanleiding van deze aanval werd er door de autoriteiten echter telkens een onderzoek geopend. In de zaak van Elvi Fundo werd er zelfs een vermoedelijke dader opgepakt.”

Tot slot stelt de Raad vast dat verzoekende partij zelf aangeeft dat het “vooruitgangsrapport van 2016” van de Europese Commissie betreffende de criminele netwerken stelt dat het aantal definitieve veroordelingen nog steeds beperkt is. Hieruit blijkt dan ook dat zelfs voor georganiseerde misdaad in Albanië mechanismen van detectie, vervolging en eveneens bestraffing duidelijk aanwezig zijn.

2.2.4. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekende partij de motivering van verwerende partij dat zij zich kan beroepen op de hulp en de bescherming van haar Albanese autoriteiten niet weerlegt waardoor deze onverminderd overeind blijft. De Raad benadrukt nog, samen met verwerende partij, dat deze bescherming niet absoluut hoeft te zijn en evenmin een resultaatsverbintenis inhoudt.

2.2.5. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op

pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien maart tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT